

Z vsadki do popolnosti

Ob prejemu Groharjeve nagrade za leto 2025, ki jo svojim članom za zasluge na področju umetniškega ustvarjanja občasno podeljuje Združenje umetnikov Škofja Loka v sodelovanju z Občino Škofja Loka, se kipar Metod Frlic v Galeriji Ivana Groharja predstavlja z razstavo del z naslovom Bog z vsadkom.

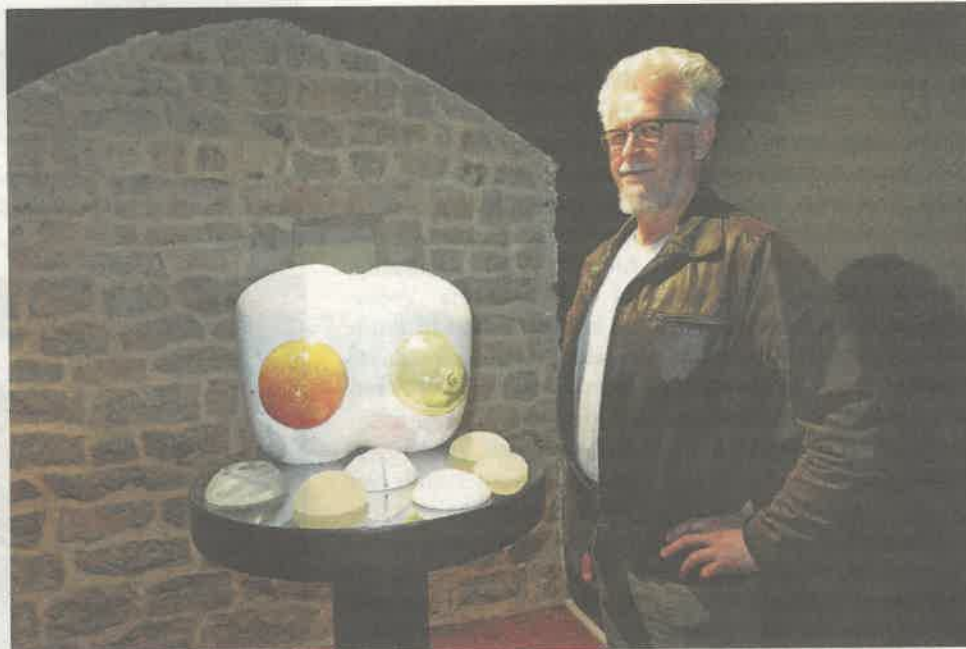
IGOR KAVČIČ

Kot pravkar prebrano, Metod Frlic, akademski kipar in profesor na Oddelku za kiparstvo ljubljanske Akademije za likovno umetnost in oblikovanje, v Galeriji Ivana Groharja v Škofji Loki tokrat ne razstavlja po naključju. Povod za razstavo je namreč Groharjeva nagrada, in kot pove kustosinja Loškega muzeja Anabel Černohorski, sta se z umetnikom odločila, da v sicer majhnem galerijskem prostoru poskušata predstaviti raznolikost njegovega bogatega umetniškega ustvarjanja, ki ga je pred leti med drugim tudi dokumentiral v monografiji Sočasni sveto-vi. Tako so na ogled Frličeva dela – lahko bi rekli – iz štirih različnih kiparskih ciklov, ki se jim je oziroma se nekatere še vedno posveča.

V Galerijo Ivana Groharja se vrača po skoraj desetih letih, ko se je predstavil s serijo angažiranih kiparskih postavitev s skupnim naslovom Udi narodovega telesa ali fantje, zavozili ste. »Pravzaprav sem vsak nov kiparski cikel najprej predstavil v tukajšnji galeriji. Prvo razstavo sem imel kmalu po študiju v začetku devetdesetih, leta 1997 sem predstavil sili-konske like, nekaj let kasneje pa črne kamne. Razstava kiparskih političnih komentarjev je bila tu leta 2015,« se spominja Metod Frlic.

Iz serije političnih komentarjev

V prvem galerijskem prostoru je gneča, saj kiparska postavitev zavzema več kot tri četrtine razstavnega prostora. Na visokem podstavku je zarisano šahovsko polje, ki ga izpolnjuje 64 enakih kipcev nosečnic v muslimanskih opravih. Frlic je delo iz leta 2018 naslovil Strah Evrope. Da gre za politični komentar na to, kako z nataliteto okupirati ozemlje



Metod Frlic se tokrat predstavlja z deli štirih ciklov, na fotografiji je ob delu Skalpel.

/ Foto: Igor Kavčič

neke države. »Šaha ni več mogoče igrati, saj je igra že vnaprej izgubljena,« o kipu, ki je nastal leta 2018, pojasni kipar. Uvršča ga v tako imenovano politično serijo, ki je nastajala med letoma 2014 in 2022. Po večji razstavi v Ljubljani jo je zaključil.

Razstava Bog z vsadkom bo na ogled do 13. julija. Že prihodnjo sredo, 4. junija, ob 19. uri pa bo s kustosinjo in umetnikom potekalo javno vodstvo po razstavi.

Ta serija je sicer pomembno zaznamovala Frličev opus zadnjih desetih let. Dela spominjajo na udarne naslove v časopisih, ki so lahko rahlo sporni, ali pa mnemnja, ki jih beremo v komentarjih pod članki, s katerimi se strinjamo ali ne, v vsakem primeru pa sprožajo močan odziv, ob tem poudarja Anabel Černohorski in posebej omeni dve deli, kamniti sliki na steni, z naslovom Vizija 2069 in Vizija 2071. Tovrstne slike umetnikovo delo spremljajo že več kot dvajset let. Sprva so bile te slike zelo geometrijske, zdaj pa sledijo neki strukturi kamna, saj se, kot ugotavlja kustosinja,

Frlic v svojem kiparstvu pogosto spogleduje s slikarstvom, svoja dela iz kamna na primer tudi večkrat barva.

Intima izza zavese

Odgrnemo zaveso in vstopimo v drugi prostor. Ta prostor ohranja temen, kipi

v različnih delih Slovenije tudi dela v javnem prostoru, pomembno poglavje v kiparjevem opusu. »Njegove javne postavitve me spremljajo skozi življenje, fontana v Trzinu je v bližini osnovne šole, ki sem jo obiskovala, odkar sem se preselila v Kranj z okna gledam njegov doprski kip Janeza Bleiweis,« v duhovitem tonu doda Anabel Černohorski.

V drugem delu razstave so na ogled novejša dela, katerih rdeča nit sta kamen in barva. Gre za pretežno kamnite skulpture na kiparskih podstavkih. Tematsko jih povezuje zanimanje za človeško telo na eni strani in raziskovanje organskih oblik v dialogu z medijem na drugi strani. Ta dela so produkt kiparjevega aktualnega ustvarjanja v zadnjih letih. »Na vsebinski ravni Frlica trenutno zanimajo izboljšave telesa z različnimi protezami in vsadki, sama temu rečem kiborgizacija človeka,« nas kustosinja povede v drugi del razstave.

Zdaj se posveča telesu

Takoj pozornost pritegne srce in del možganov na dlani, delo z naslovom Humanizem. »Navezujem ga na srčnost, ko se človek popolnoma preda tistemu, kar dela, največkrat pa deluje predvsem za druge, in ne zase,« pove Frlic in nas usmeri k sosednjemu delu z naslovom Ljubezen v času UI: »Spodaj so naši analogni možgani, ki jih (v obliki čelade na glavi) vodi in manipulira umetna inteligenca.«

Poleg sta še dve deli iz te serije – ko kipar kamen pobarva s prosojno barvo, v njem vidimo različne

strukture. Tu sta tudi kompoziciji skulpturi Kiborg in Nemirna notranjost, ki spominjata na neko nedefinirano mišičevje.

Osrednje delo v tem prostoru pa je zagotovo Skalpel (2023), ki upodablja ženski torzo, obkrožen z različnimi vsadki za dojke iz umetnih mas. Na torzu vidimo tudi nekatere druge dele telesa – med njimi izstopa nos.

Spomnimo se, da naslov sovпада z naslovom knjižne uspešnice dr. Uroša Ahčana. »Z doktorjem sva priatelj, in ko je pred dvema

proces rekonstrukcije nosu, o njenem poteku pa govorijo tudi izrisani podatki na zadnji strani torza,« razlaga Frlic in nadaljuje: »Ob gledanju filmov o operacijah sem ugotovil, da je delo plastičnega kirurga precej podobno mojemu kiparskemu. Oba uporablja orodje, kot so kladiva, dleta, fleksarice, le konice so nekoliko drugačne. Oba zanima oblika.«

Še o naslovu razstave

Naslov razstave Bog z vsadkom pove, da tudi Bog ni več popoln, če ga nad-



Humanizem, 2023, kamen, barve in nerjaveče jeklo

/ Foto: Igor Kavčič



Portret Janeza Hafnerja, 2010, barvan mavce / Foto: Igor Kavčič

letoma predstavljal knjigo, si je ob tem v Cankarjevem domu zamislil tudi razstavo svojih kipov. Predstavil mi je

grajuje umetna inteligenca. Slednja je v zadnjem času sploh trend, ta je tista, ki nadgrajuje človeka.



Delo iz serije političnih komentarjev je kipar naslovil Strah Evrope. / Foto: Igor Kavčič